

[Birthe Hansen]

Lokalradiofonden blev oprettet for at garantere ikkekommercielle radioers eksistens. Princippet var, at radioer med gode indtjeningsmuligheder betaler til radioer med mindre gode eller slet ingen indtjeningsmuligheder. Og det betyder, at man kan oprette lokalradioer i tyndt-befolkede områder med få lyttere, at minoritetsgrupper får bedre muligheder for at blive hørt, og at man dermed har sikret et bredere mediebillede.

Ophævelsen af monopolet var en rigtig beslutning, men det er ikke ligegyldigt, på hvilke betingelser man ophævede det, for hvis kun kommercielle radioer kan eksistere, giver det let en tendens til et ensartet mediebillede, der desværre også vil smitte af på de landsdækkende statsradioprogrammer. Desværre ikke fordi de er ringere, men fordi de bliver ensartede, og det, vi skulle have, var variation.

Nu vil man så nedlægge Lokalradiofonden, dels fordi den ikke fik de indtægter, man havde regnet med, dels fordi der klages fra visse lokalradioer over indbetalingerne til fonden. Herefter vil lokalradioerne være overladt alene til lokale støtteforeninger og til andre kulturelle fonde; med andre ord: Vi vil se en masselukning af lokalradioer.

Måske lavede vi ikke vort arbejde grundigt nok, da vi oprettede Lokalradiofonden. Der var for mange smuthuller, hvilket de dalende indtægter er et tydeligt tegn på. Efter at have eksisteret i et par år har en del lokalradioer fundet smuthullerne, og indtægtsgrundlaget til fonden er væk. I stedet for at gribe ind og lukke hullerne vælger man at give afkald på det politiske ansvar.

Derfor når jeg frem til at sige, at SF i modsætning til de andre ordførere ikke vil være med til at nedlægge Lokalradiofonden, hvis ikke der sættes noget andet i stedet for. Så jeg lyttede med glæde til hr. Helge Sander, der talte om en vis forståelse for en overgangsordning og nogle, der eventuelt kunne hjælpes på en eller anden måde. Derfor vil jeg sige, at vi selvfølgelig vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet, bl.a. med henblik på at der måske kan laves en ordning, som går i stedet for Lokalradiofonden.

Kim Behnke (FP):

Som en af dem, der må vedstå arv og gæld på Lokalradiofonden, er det unægtelig et glædeligt øjeblik at kunne være med til at behandle en lov om ophævelse af Lokalradiofonden.

Som det fremgik af Fremskridtspartiets betænkningssbidrag hin dag i juni 1988, så gik vi på daværende tidspunkt udelukkende med til at indstifte fonden, fordi det indgik i en samlet aftale om på samme tidspunkt at få indført reklamer i lokalradioerne. Vi var allerede dengang, som det fremgår af forhandlingerne fra dengang, meget i tvivl om, hvorvidt Lokalradiofonden overhovedet ville få nogen som helst betydning. Én ting var vi i hvert fald helt sikre på, nemlig at det ville give et stort administrativt besvær rundt omkring hos lokalradioerne, og det er jo også det, vi siden har kunnet konstatere.

På daværende tidspunkt, nærmere bestemt den 28. juni 1988, fremgår det af andenbehandlingen af det daværende lovforslag nr. L 32 i sp. 949 i Folketingets forhandlinger, at Fremskridtspartiet kun følte sig bundet af det daværende forlig, indtil den pågældende samling var udløbet, og i samme øjeblik der måtte forefindes et politisk flertal for at få Lokalradiofonden nedlagt, ville vi benytte os af det og gøre, hvad vi kunne, for at få fonden afviklet igen.

Det gik ikke helt så hurtigt, som vi havde regnet med, men vi glæder os over, at vi i dag har førstebehandlingen af netop lovforslaget om at få Lokalradiofonden nedlagt, og jeg skal, som flere andre ordførere har gjort, bestemt gerne medvirke til, at vi får dette lovforslag hurtigt behandlet. Vi ved positivt, at der er rigtig mange lokalradioer ude omkring i landet, der venter på, at dette lovforslag bliver gennemført, så man får en større chance for overlevelse.

Men derudover mener vi, at der er god grund til, at vi til efteråret i det hele taget tager en diskussion her i Folketinget ikke blot om lokalradioernes, men måske også om lokal-tv's økonomiske muligheder i det hele taget.

Jeg kan ikke lade være med at benytte lejligheden til at referere til en lokalradio, ganske vist ikke i Danmark, men en lokalradio i Berlin. Den sender på frekvens 100,6 – ikke fordi jeg skal reklamere for den, for man kan såmænd ikke engang modtage den her – men den hedder også samtidig »100,6«. Det er en rent kommerciel lokalradio, forstået på den måde, at den lever udelukkende af reklameindtægter.

Da jeg hørte, hvilket overskud denne lokalradio er i stand til at præstere over for sine investorer, så var mit umiddelbare indtryk, at de da mindst måtte sende reklamer i halvdelen af de-